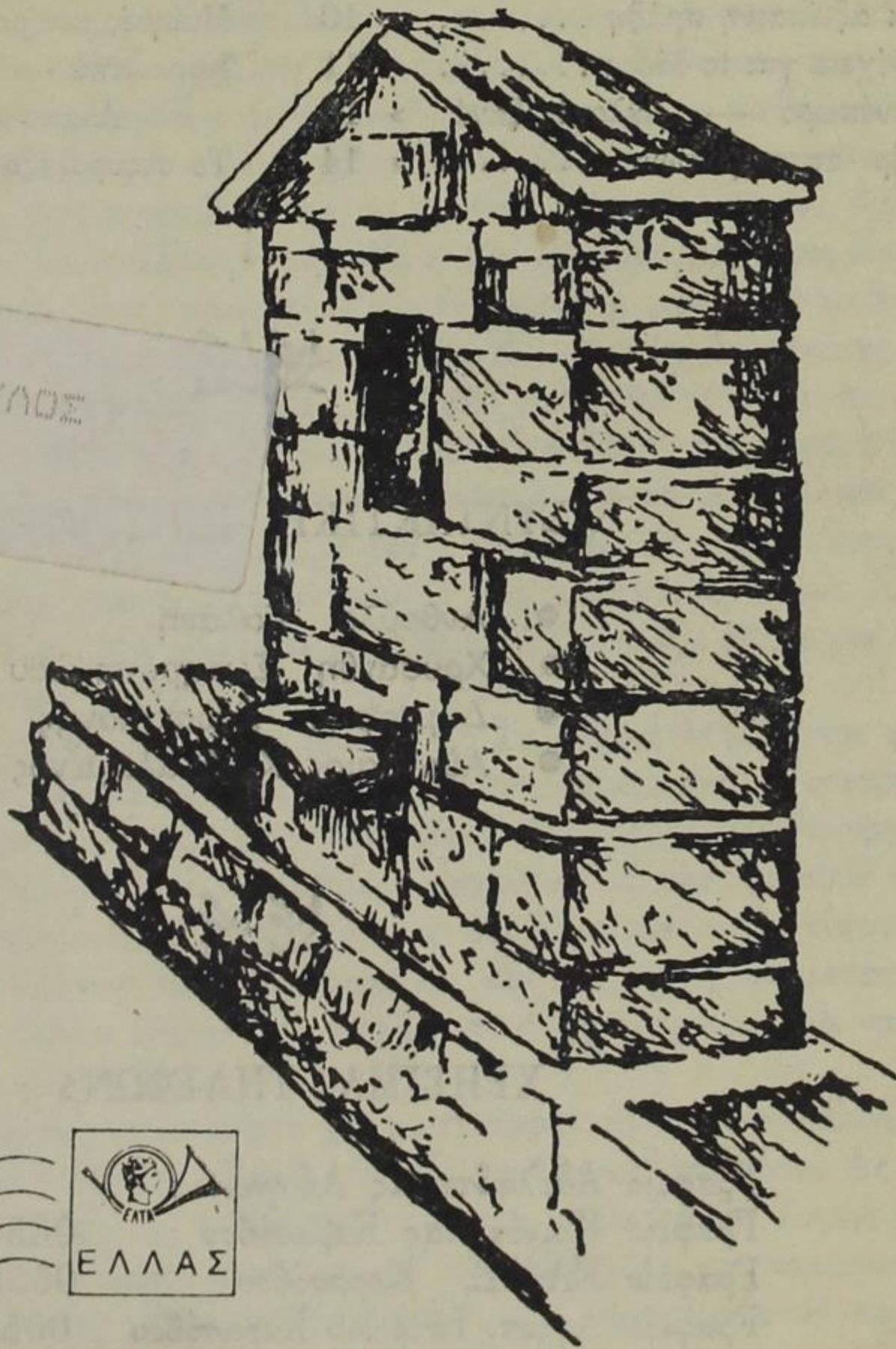
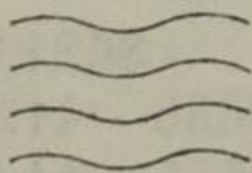

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΙΩΑΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΚΟΥΦΑ 38
ΑΘΗΝΑ 106 72

● ΦΑΙΔΡΙΑΔΩΝ 76 — ΚΥΨΕΛΗ — 113 64 ΑΘΗΝΑ ●

■ ΙΟΥΛΗΣ — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1989 ■

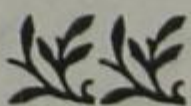
Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Το δασικό μας ζήτημα σελ. 3	Συμβίωση τουρισμού και προστα-
Μετά την επιστροφή » 4	σίας της φύσης σελ. 16
Για να εξαλειφθούν οι δυσαρέσκειες » 6	Τα βιολογικά αίτια του εγ-
Τα ταξίματα » 8	κλήματος » 19
Ένα πέρασμα που δεν πέρασε	Από τη δραστηριότητα της
απαρατήρητο » 10	Αδελφότητας » 24
Μια αξιέπαινη πράξη » 10	Μπογιές και μοντέρνοι χοροί . . . » 27
Συνέχεια για το δάσος » 11	Κοινωνικά — Επιστολές —
Φθινόπωρο — Εκλογές ξανά » 13	Ανακοινώσεις » 29
Υπέρ «αποτυχόντων» » 14	Το σταυρόλεξό μας » 31

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ανθούλα Γαλάνη
- Χρυσάνθη Σωτηροπούλου
- Δημήτρης Στρατσιάνης
- Αθανάσιος Κ. Σκαλωμένος

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ :

Γραφείο Αδελφότητας Αθηνών :	8624.043
Γραφείο Κοινότητας Κερασόβου :	0655 - 41.210
Γραφείο ΕΛ.ΑΣ. Κερασόβου	0655 - 41.211
Γραφείο Αγροτ. Ιατρείου Κερασόβου	0655 - 41.214
Γραφείο Δημοτ. Σχολείου Κερασόβου	0655 - 41.224
Γραφείο ΕΛ ΤΑ Κερασόβου	0655 - 41.212

ΤΟ ΔΑΣΙΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ

Είχαμε παλαιότερα ξεκινήσει να γράφουμε και να δημοσιεύουμε, αρχίζοντας από την απελευθέρωση του χωριού μας, διάφορα ιστορικά ντοκουμέντα σχετικά με το δασικό ζήτημα του χωριού μας. Τι το θέλουμε; ταραξάμε τον μακάριο ύπνο και τον δικόν μας και των Υπηρεσιών και τα γεγονότα τρέχουν και δεν τα προλαβαίνουμε. Εγκρίνει η νομαρχία την υλοτομία στο δάσος Κερασόβου (Ριάχοβο) λες και το Κεράσοβο ήταν ακατοίκητο και δεν έπρεπε να ρωτηθεί κανένας, παίρνει την έγκριση ο Δασάρχης της Κόνιτσας και «αμ' έπος αμ' έργον» μη κατηγορηθεί ο άνθρωπος ότι δεν έκανε το καθήκον του; Καθήκον του είναι, να ξεσηκώνει ένα χωριό ολόκληρο, να το φέρει στα όρια της επανάστασης και της αγανάκτησης, κι αν είναι δυνατόν να μας διώξει απ' αυτό, να μπει αυτός κι οι άλλοι ν' αλωνίζουν και λογαριασμό να μη δίνουν; Έτσι το εννοούν οι Υπηρεσίες, τουλάχιστον της περιοχής μας, «το καθήκον τους», παίδεμα και κατατρεγμό του κοσμάκη, αντί να κάτσει και να γράψει στους παραπάνω δυο σταράτες κουβέντες, ότι αυτό που πάει να κάνει το κράτος στο Κεράσοβο είναι πέρα για πέρα άδικο, και μόνο για την προσφορά τους στο έθνος δικαιούνται όχι ταλαιπωρίες και κατατρεγμούς αλλά δικαίωση και η δικαίωση είναι μόνο μία από την πλευρά του Δασαρχείου και του Υπουργείου Γεωργίας: Τα δάση του χωριού μας ανήκουν στους χωριανούς, στους Κερασοβίτες, που τα φύλλαξαν, τα φυλλάνε και θα τα φυλλάνε όχι όμως για δική τους όρεξη αλλά για την προκοπή του χωριού μας.

Τα Κερασοβίτικα δάση στους Κερασοβίτες! Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Το είπε κι ο Χριστός. Παλταλίκια, πιστοποιητικά, ερμηνείες, επιτροπές οριοθέτησης κλπ. είναι για να περνά η ώρα των υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας. Που ήταν όλοι αυτοί που σήμερα έρχονται να υλοτομήσουν όταν ήρθε ο μπέης να υλοτομήσει; αν τον αφήναμε θα βρισκανε αυτοί τίποτε να οριοθετήσουν; να περικόψουν; να πετσοκόψουν; και να ρημάξουν μετέπειτα απ' το δάσος; Όχι. Άλλοι βάλανε το κεφάλι τους στον τρουβά για να κάνουν όλοι αυτοί πολιτική και διοίκηση.

Φτάνει πια! ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Η απόφαση της Γεν. Συνέλευσης του Συνεταιρισμού ομόφωνη. Χωρίς πολλές κουβέντες, σταράτη. Ας την λάβουν σοβαρά υπ' όψη τους οι καλαμαράδες και οι κάθε λογής λογής γραφειοκράτες, για να μη μας βρούνε μπροστά απ' την άλλη όψη του νομίσματος.

Γιατί οι Κερασοβίτες είναι αποφασισμένοι να περιφρουρήσουν το δάσος τους...

Δ.Θ.ΣΤ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

«Νάμαστε λοιπόν και πάλι εδώ Ανδρέα», είναι το σύνθημα που κάποια χρονική στιγμή, στο πρόσφατο παρελθόν, είχε γεμίσει τους τοίχους της Αθήνας από τους αναρχικούς. Νάμαστε λοιπόν και πάλι μαζί μετά το καλοκαίρι, το οποίο πέρασε χωρίς καλά καλά να το καταλάβουμε και βρεθήκαμε πάλι παρέα με την καθημερινότητα, το άγχος, το νέφος κι όλα τα καλά και τα κακά της κακορίζικης πόλης μας.

Ξεφύγαμε λοιπόν για λίγο καιρό, απλώσαμε τις «κορμάρες μας» στις παραλίες, μαύρισε η επιδερμίδα μας και φορώντας το κοντό παντελονάκι μας ανηφορίσαμε στα πάτρια εδάφη. Απολαύσαμε τον καθαρό αέρα και την παρθένα φύση του χωριού μας, ρίξαμε και τις πλαστικές μας σακκούλες στον 'ΑϊΘανάση ή στο πλάϊ της Ζάραινας. (Το επιβάλλει ο πολιτισμός μας τα σκουπίδια μας να είναι μέσα σε πλαστικές σακκούλες) και επιστρέψαμε ζωηροί και ανανεωμένοι ξανά στην καθημερινότητα.

Δεν βαριέσαι μεγάλη είναι η φύση του χωριού θα χωνέψη και το νάυλον. Το πολύ πολύ να τα ξαναβρούμε και του χρόνου μπροστά μας, ωχ αδερφέ μ' αυτά θ' ασχολούμαστε τώρα; έχουμε πιο επείγοντα προβλήματα και θέματα να λύσουμε. Τώρα μας ενδιαφέρει η κάθαρση! η παραγραφή! οι διπλές ή μονές εκλογές! με τη φύση του χωριού θ' ασχοληθούμε; Τη φύση θα τη βρούμε και του χρόνου μαζί με την πλαστική σακούλα μας, την κάθαρση όμως της πολιτικής ζωής; πότε; μόνο τώρα. Και αν περάσουν οι προθεσμίες και παραγραφούν τ' αδικήματα; Τι γίνεται αν λήξει η περίοδος αυτή της Βουλής άπρακτη; Ενώ η σακούλα η πλαστική θα μας περιμένει εκεί για 450 ετήσιες περιόδους! τόσο θέλει για να εξαφανιστεί. Ενώ τα πολιτικά αδικήματα μια περίοδο μόνο της Βουλής, κι αυτή λαστιχένια! αν θέλουμε την τεντώνουμε και την κάνουμε μακριά, αν αυτό επιβάλλει το καιροσκοπικό μας συμφέρον, ή αντίστροφα την συμπιέζουμε και την κάνουμε μίνι, από ενδιαφέρον τάχα για το συμφέρον του τόπου. Εφ' όσον διάολε δεν συγκλίνουμε προγραμματικά να τελειώνουμε στο γόνατο. «Ψεκάστε - σκουπίστε - τελειώστε»! όχι θα κάτσουμε να σκάσουμε για το τι λέει το Σύνταγμα και οι συνταγματολόγοι και τούτο γιατί δίκαιο είναι όπως το βλέπουμε και το ερμηνεύουμε εμείς απ' την πλευρά μας, οι απέναντι είναι κοντόφθαλμοι και συμφεροντολόγοι... «Το κράτος είμαι εγώ» έλεγε κάποιος παλαιότερα, «το κράτος είναι το κόμμα μας», λέγαν χθες, μας λένε σήμερα, θα μας πούνε και αύριο, όχι ευθέως αλλά πάντα μέσα απ' την κάθαρση και τον εκδημοκρατισμό της ζωής μας, πάντα βέβαια για το καλό μας. Ρίξε λοιπόν και σύ σήμερα μια σακούλα λάσπης, όχι μόνο σκουπίδια στο πλάϊ της Τζιότζενας, μπορεί κάποτε βέβαια να την ξεπλύνει η βροχή και να ζητήσεις τότε την προγραμματική σύγ-

κλιση και τότε τι κάνουμε; πώς αντιδρούμε αν ανταμώσουμε στο μονοπάτι; Θα γυρίσουμε πίσω; Δύσκολη η απάντηση όπως δύσκολα τα βρήκαμε τα πράγματα και μετά την επιστροφή μας. Τίποτε δεν μπορούμε να προβλέψουμε γιατί δεν ξέρουμε προς τα πού θα φυσάει αύριο ο αέρας για να μαντεύσουμε τι και πώς θα μας το πουν οι ινστρούχτορες. Μέχρι τότε ας προσπαθήσει ο καθένας μας να διορθώσει μέσα του τα κακώς κείμενα, να αρχίσουμε να κοιτάμε τον εαυτό μας το σπίτι μας, και να μη βλάψουμε και αδικήσουμε τον γείτονα και γενικότερα πώς να προσφέρουμε στο κοινωνικό σύνολο, στην Αδελφότητά μας, στην κοινότητά μας, στο χωριό μας. Τα σκουπίδια είναι η αφορμή, είναι αυτό που προδίδει άμεσα την παιδεία μας και ξεγυμνώνει τον πολιτισμό μας. Ας αφήσουμε λοιπόν τις ερμηνείες περί την παραγραφή στους τάχα ειδικούς και ας ασχοληθούμε με την κάθαρση του εαυτού μας και του οίκου μας.

Δ.Θ.ΣΤ.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ, ΡΕ !

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΟΥΝ ΟΙ ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΕΣ

Το έργο της Συντακτικής Επιτροπής είναι αρκετά δύσκολο και μάλιστα γίνεται ακόμη δυσκολότερο όταν τα μέλη της δεν είναι ούτε καν ερασιτέχνες δημοσιογράφοι. Κάθε πρόβλημα που δημιουργείται κουβαλά από πίσω και πολλούς που κάνουν τα παράπονά τους οπότε από την πλευρά μας είμαστε υποχρεωμένοι να συντάξουμε κάποιο άρθρο. Είναι πολύ εύκολο να πούμε στη σύνταξη το παράπονό μας για κάποιο συγκεκριμένο πρόβλημα, η δυσκολία όμως έρχεται μετά, όταν πρόκειται να γραφεί από μας το άρθρο. Πώς να το παρουσιάσουμε; μήπως θίγουμε ανθρώπους; μήπως τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά; Μπαίνουν λοιπόν ένα σωρό ερωτηματικά τα οποία ζητούν τις απαντήσεις και μάλιστα όσο το δυνατόν πιο σωστές πιο κατανοητές στον απλό άνθρωπο συγχωριανό στον οποίο απευθύνεται και το περιοδικό μας.

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να προσεγγίσουμε ένα πρόβλημα που δημιουργήθηκε φέτος το καλοκαίρι στο χωριό μας και για το οποίο ακούσαμε πολλά παράπονα και πάρα πολλοί μας παρότρυναν να γράψουμε κάτι.

Ανέβηκαν λοιπόν στα πάτρια εδάφη και φέτος αρκετοί χωριανοί, όσοι βέβαια κατάφεραν να κλέψουν κάμποσες μέρες από τις εργασίες τους για να ξεκουραστούν. Να συναντήσουν παλιούς φίλους, παλιούς γνώριμους και συγγενείς και να διασκεδάσουν μαζί τους κάτω από το άκουσμα του παραδοσιακού κλαρίνου. Να όμως που οι κλιματολογικές συνθήκες δεν επέτρεψαν να πραγματοποιηθούν ορισμένες επιθυμίες τις 3 πρώτες μέρες του πανηγυριού. Η συνεχής καταρρακτώδης βροχή κράτησε τα όργανα μακριά από την κεντρική πλατεία κι έτσι ο παραδοσιακός χορός όλων των χωριανών γύρω από τον πλάτανο δυστυχώς πραγματοποιήθηκε λίγες ώρες την πρώτη μέρα. Τα βλέματα όλων αλλά και οι προσδοκίες τους στράφηκαν προς το κτίριο της Αδελφότητας από το οποίο βέβαια περίμεναν όπως και το Μάη να κλείσει ο ενοικιαστής κάποια συμφωνία με τα όργανα και να γίνει το γλέντι. Εκεί όμως τους περίμενε η έκπληξη. Το κατάστημα δεν τα βρήκε με τους μουσικούς και το συμβούλιο της Αδελφότητας και γιαυτό απάντησε «δεν έχει φέτος όργανα».

Βέβαια το συμβούλιο συνέχισε τις διαπραγματεύσεις «που φτάσαμε» για να μπουν τα όργανα έστω και την επόμενη ημέρα, συνάντησε όμως την άρνηση του καταστήματος, που με κανένα λόγο δεν δέχονταν τα όργανα στο μαγαζί του. Ο ισχυρισμός του ήταν ότι το νοίκι ήταν πολύ ψηλό, δεν έβγαινε το μαγαζί, τα όργανα παίρνουν την μερίδα του λέοντος κλπ.

Όλα αυτά βέβαια γίνανε προ τετελεσμένων λες και δεν μπορούσε ο κύ-

ριος που νοικιάζει το κτίριο να έλθει σε συνεννόηση από τα πριν οπότε να λυθεί όσον το δυνατό, καλύτερα το πρόβλημα και για τις δύο πλευρές.

Εμείς από την πλευρά μας δεν θα προσεγγίσουμε το πρόβλημα από οικονομικής άποψης μεταξύ των δύο πλευρών αλλά θα δίσουμε το ηθικό μέρος.

Το κτίριο ανήκει στην Αδελφότητα και το νοικιάζει στον εκάστοτε ενδιαφερόμενο και στην προκειμένη περίπτωση στον συγχωριανό μας κ. Βασίλη Σαμαρά, τον οποίο η Αδελφότητα τον βλέπει περισσότερο σαν χωριανό και όχι σαν επιχειρηματία από τον οποίο μπορεί να αποκομίσει πολλά κέρδη.

Πρέπει κατά την άποψή μας τις 3 - 4 μέρες από την συνολική διάρκεια των 365 ημερών του χρόνου —πανηγύρι - Πάσχα - Χριστούγεννα— να υπάρχει δέσμευση «όρος συμβολαίου» ώστε το κατάστημα να φέρνει όργανα. Ο ισχυρισμός, «το νοικιάζω και το κάνω ό,τι θέλω» δεν ισχύει για την προκειμένη περίπτωση. Δεν έχει νοικιαστεί το κτίριο από ιδιώτη σε ιδιώτη για να το χρησιμοποιεί όπως θέλει ο ενοικιαστής. Το κτίριο ανήκει σ' όλους μας και πρέπει να το καταλάβει αυτό ο εκάστοτε ενοικιαστής και σ' αυτές τις λίγες μέρες πρέπει να κάνει το παν για την εξυπηρέτηση των συγχωριανών του. Οι συγχωριανοί μας βλέποντας τη σωστή λειτουργία του καταστήματος —σωστό φαγητό, ψητό, εξυπηρέτηση— δεν θα αναγκάζονται να αναζητούν το ψητό τους σε ταβέρνες των γειτονικών χωριών όπως τη Σαμαρίνα.

Και φτάνουμε στη συνέλευση της 30ης Ιουλίου, όπου βέβαια όλοι οι παραβρισκόμενοι άκουσαν με έκπληξη την νέα προσφορά του κυρίου Σαμαρά. 10.000 δραχ. !! Προηγούμενο νοίκι 12.000 δραχ.

Βέβαια αυτό δεν έγινε δεκτό από το σύνολο των παραβρισκομένων και μετά από πίεση αλλά και αρκετά ώριμο διάλογο ο κ. Σαμαράς αναγκάστηκε να αποσύρει την κατά την άποψή μας γελοία αυτή προσφορά. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας δεσμεύτηκε από τη συνέλευση να κάνει νέες διαπραγματεύσεις για το κατάστημα του κτιρίου μέσα στο συμβόλαιο θα αναφέρεται ο όρος για την όσο το δυνατό καλύτερη εξυπηρέτηση των συγχωριανών μας κατά τις μέρες αυτές του πανηγυριού.

Τα γεγονότα αυτά που έγιναν φέτος στο χωριό στεναχώρησαν σχεδόν το σύνολο των συγχωριανών μας που αρκετοί απ' αυτούς σχολίασαν το γεγονός στα καφενεία του χωριού με αρκετά άσχημα λόγια. Πρέπει να γνωρίζουν όλοι οι κύριοι που έχουν τέτοιου είδους καταστήματα στο χωριό ότι όλοι μας έχουμε κάποιο ποσό το οποίο θα το ξοδέψουμε στις καφετέριες και στις ταβέρνες. Γιαυτό με μια καλύτερη εξυπηρέτηση και συμπεριφορά απέναντί μας το ποσό αυτό θα περιέλθει στα ταμεία τους και όχι στα ταμεία των καταστημάτων των γύρω χωριών.

Πιστεύουμε πως με το άρθρο αυτό εκφράσαμε έστω και στο ελάχιστο τα δεκάδες παράπονα που έγιναν στα μέλη της σύνταξης.

Η Συντακτική Επιτροπή δεν έχει προσωπικά με κανέναν από τους ιδιοκτήτες των καταστημάτων τέτοιου είδους του χωριού μας. Μεταφέρει τις απόψεις των συγχωριανών τους όπως αυτές μεταφέρονται σ' αυτήν, αλλά είναι και σε θέση να εκφράσει την άποψή της για ορισμένα γεγονότα που συμβαίνουν στο χωριό όταν έχει ιδία αντίληψη αυτών.

Καταστηματάρχες, κρατείστε τους συγχωριανούς στο χωριό και μην τους στέλνετε αλλού να αναζητήσουν αυτά που εσείς παραλείπετε να τους προσφέρετε. Μπείτε ανάμεσά τους και δέστε τι είναι αυτό που τους στέλνει στη Σαμαρίνα και δώστε τους απλόχερα σωστή εξυπηρέτηση.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΑ ΤΑΞΙΜΑΤΑ

Είναι αλήθεια ότι οι χωριανοί μας είναι πολύ θεοσεβούμενοι. Τούτο αποδεκνύεται από τις λειτουργίες που έκανε στα Ξωκλήσια το καλοκαίρι ο πάπας, τις λαμπάδες που πάνε αρκετοί ίσα με το μπόι τους μερικές φορές, αλλά και από την ανακαίνιση και επισκευή των οικογενειακών εξωκκλησιών που γίνονται τώρα τελευταία, Άγιος Θεοδόσιος, Άγιος Αθανάσιος κλπ. Το θεωρούμε λοιπόν υποχρέωσή μας να τηρήσουμε τον λόγο μας, πολύ περισσότερο αν τον δώσουμε και σε άγιο. Το λέει και η παροιμία: «μή τάξεις σε παιδί κουλούρι και σ' άγιο λιβάνι».

Και καλά τους αγίους τους φοβόμαστε και τηρούμε τις υποσχέσεις μας προς άλλες κατευθύνσεις όμως τι κάνουμε όταν δίνουμε τον λόγο μας;

Αυτό που κάποτε ήταν συμβόλαιο δηλ. «ο λόγος μας» μου φαίνεται πως σήμερα έχει κάπου ξεφτίσει. Τι θα μπορούσε να μας πει η Αδελφότητα αν είχε στόμα; ότι το αρμολόι του τοίχου της κάτω αυλής του Ξενώνα δια λόγου έχει κατασκευασθεί εκατό φορές; όχι όμως και στην πράξη. Αυτό το έρημο το τζάκι στο μαγαζί καλό αλλά καπνίζει λίγο βέβαια, τι να κάνουμε, αστοχίες κατασκευαστικές συμβαίνουν κι αυτά. Ελπίζουμε το καινούργιο να είναι πιο καλό και πιο λειτουργικό. Ή πόσα έργα και πόσες δουλειές δεν έχει τελειώσει η Αδελφότητα στα λόγια μόνο; Γιατί στο προσκλητήριο κανείς δεν φάνηκε· δεν βαριέσαι ας δώσουμε το λόγο μας στη συνέλευση να μας δούνε και

οι άλλοι να κάνουμε το κομμάτι μας, να παρασύρουμε και κανένα άλλο κορόιδο και μετά μην τον είδατε τον Παναγή.

Λοιπόν ο λόγος να κρατείται όχι μόνο απέναντι στους άγιους αλλά προπαντός και στις άλλες μας συναλλαγές και υποχρεώσεις και κυρίως έναντι της Αδελφότητας., που δύσκολα τα φέρνει βόλτα και έχει ανάγκη την προσωπική θελοντική προσφορά.

Η Σ.Ε.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΤΑΞΙΜΟ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΔΕΝ ΦΤΑΝΕΙ...

Κάποια μέρα, αρχές Σεπτέμβρη, έγινε στο χωριό, από απροσεξία, ένα ακόμη ατύχημα. Ο Χρήστος Καλούδας στην προσπάθειά του να επισκευάσει την στέγη του σπιτιού του, γλίστρησε από τον τσίγκο και πριν καλά καλά προλάβει να πει τίποτε, βρέθηκε σοβαρά τραυματισμένος στην αυλή του σπιτιού του.

Μακριά από τον κεντρικό δρόμο το σπίτι του (στους Μωραϊτέους), χωρίς δρόμο (άραγε επιτέλους θα ολοκληρωθεί ποτέ αυτός ο δρόμος; ή μήπως νομίζει η Κοινότητά μας ότι υπάρχουν αλλού πιο σοβαρές ανάγκες;), έπρεπε λοιπόν ο κυρ Χρήστος ή να περπατήσει, πράγμα αδύνατον, ή να τον κουβαλήσουν... Φορείο δεν υπήρχε και γιαυτό το λόγο φιλοτιμήθηκε γείτονας του παθόντα, Αθηναίος, να τον μεταφέρει μέχρι το δρόμο. Ακατάδεχτος όπως είναι δεν δέχτηκε τη βοήθεια κανενός άλλου, ούτε και αυτού του Αγίου..... Ανέλαβε μόνος του την μεταφορά του άτυχου Καλούδα μέχρι το Δημόσιο δρόμο. Και ο μεν Καλούδας έφτασε στο Νοσοκομείο και άρχισε την θεραπεία. Ο νέος όμως (κάποιας ηλικίας βέβαια) καλός Σαμαρείτης οριζοντιώθηκε στο κρεβάτι και αρνήθηκε τις επόμενες δέκα μέρες να σηκωθεί. Αιτία; η ευαίσθητη μέση του. Έπαθε λοιπόν λουμπάγκο (ασθένεια των μεγάλων ανδρών) και παρ' όλες τις εκκλήσεις στον Άγιο..... αυτός αρνήθηκε να τον κάνει γρήγορα καλά, γιατί τον αγνόησε στην αρχή της προσπάθειάς του. Περαιστικά λοιπόν και στους δύο και το νου σας όταν πάτε να κάνετε καλό, καλού κακού, ποιος ξέρει, επικαλεστείτε και κανένα άγιο. Η ανακαίνιση των εξωκκλησιών φαίνεται δεν αρκεί, χρειάζεται και η παράκληση.....

ΕΝΑ ΠΕΡΑΣΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΕ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟ

Κακή εντύπωση προκάλεσε σε όλους τους παρευρισκομένους στο μεσοχώρι του χωριού μας, στις 16 Αυγούστου, το πέρασμα του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Κονίτσης κ. Σεβαστιανού και το μη σταμάτημά του για μια καλημέρα. Ο Σεβασμιώτατος είχε πάει στην Φούρκα και επέστρεφε στην Κόνιτσα. Δέκα λεπτά καθυστέρηση στο Κεράσοβο και μια ολιγόλεπτη επαφή με τους Ξενητεμένους Κερασοβίτες δεν νομίζουμε ότι θα του δημιουργούσε πρόβλημα ή θα του ανέτρεπε το πρόγραμμά του, πες πως έσκαγε το λάστιχο. Καιρό έχουμε να δούμε τον Σεβασμιώτατο στο χωριό μας δεν γνωρίζουμε τους λόγους αλλά περιμένουμε από τους εκπροσώπους του Θεού περισσότερη καλή θέληση και ανεξικακία. Εξ άλλου πρώτος ο Χριστός έδωσε το καλό παράδειγμα και απ' αυτόν πρέπει να παραδειγματιζόμαστε.

Η Σ.Ε.

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Ξαφνικά, ένα πρωί ακούσαμε την μπουλντόζα να δουλεύει στους Τζιμηδες· παραξενευτήκαμε. Τι γίνεται; αξιώθηκε η Νομαρχία και έδωσε λεφτά για το δρόμο προς τους Μωραιτέους; Πήγαμε λοιπόν να δούμε. Και τι βλέπουμε; τον φορτωτή του Βαγενά και επιτροπή από τον Μαχαλά των Μωραιτέων να αγωνίζεται να ανοίξει το δρόμο. Εκεί μάθαμε ότι ο Συνεταιρισμός διέθεσε το ποσόν των 200.000 δραχ. στην επιτροπή της γειτονιάς για το άνοιγμα του δρόμου. Και αμ έπος αμ έργον, ο δρόμος άνοιξε.

Και αν είχαμε τα μισά απ' αυτά τα λεφτά που διατέθηκαν μέχρι σήμερα για το εύκολο τμήμα του δρόμου, αλλά με διαχείρισή δική μας και όχι της Νομαρχίας, θα τον είχαμε τελειώσει τον δρόμο και δεν θα περιμέναμε ακόμη τον εργολάβο της Νομαρχίας. Πότε επιτέλους θα αρχίσει αυτός τη δουλειά του τον χειμώνα ή φτιάσει τίποτε θεόρατα και άχρηστα μπένια στην αρχή που είναι εύκολα να πάρει τα λεφτά και φτού εμείς απ' την αρχή ξανά; Ας έχουν το νου τους οι υπεύθυνοι. Η προηγούμενη εμπειρία πρέπει να τους άνοιξε τα μάτια. Όχι ξανά τα ίδια λάθη.

Η Σ.Ε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΟΣ

Ίσως γίνομαι βαρετός που ξαναγράφω για το δάσος, αλλά τι να κάνουμε; είναι νομίζω το κύριο θέμα που απασχολεί το χωριό μας.

Στην Γενική Συνέλευση του καλοκαιριού ο Συνεταιρισμός αποφάσισε την μελέτη και έρευνα ολοκλήρου του ζητήματος του δάσους του χωριού μας.

Την όλη εργασία ανέλαβε να φέρει σε πέρας ο Δικηγόρος των Αθηνών κ. Καπώνης Πανος ο οποίος και θα αμειφθεί με το ποσόν των 150.000 δραχ. το οποίο και εγκρίθηκε από την Γ.Σ. Η πρώτη λοιπόν αυτή φάση περιλαμβάνει την μελέτη των σχετικών φακέλλων και την σύνταξη πορίσματος στο οποίο θα αναφέρεται πώς έχει το όλον θέμα και με ποιό νομικό τρόπο θα διεκδικήσουμε το δίκιο μας, να γίνει δηλαδή το δάσος συνδιόκτητο.

Αφού λοιπόν μάθουμε με ποιόν ή ποιούς τρόπους μπορούμε να κινηθούμε, θα πάρουμε τις κατάλληλες αποφάσεις για το μέλλον. Δεν θα προχωρούμε πλέον στα τυφλά, αλλά θα έχουμε συγκεκριμένους στόχους. Και για την επίτευξή τους θα χρησιμοποιήσουμε κάθε δεμιτό τρόπο και μέσο.

Εκείνο που θα πρότεινα σε όλους τους χωριανούς είναι, όχι πολλές και πικρές κουβέντες στα καφενεία, μας χρειάζεται αυτή τη στιγμή η ομόνοια, η ενότητα και η βοήθεια όλων. Δεν πρέπει να παρουσιασθούν στο εγγύς και απώτερο μέλλον οι παλιές θλιβερές ενέργειες μιας μειοψηφίας χωριανών που για λόγους προσωπικής πιθανόν πικρίας για μικροζητήματα έκαναν αναφορές και αιτήσεις εις βάρος των συμφερόντων του χωριού και των χωριανών. Δεν πρέπει να δίνουμε αφορμή στις Υπηρεσίες, γιατί αυτές αυτό περιμένουν και σ' αυτά θα στηριχθούν. Τις διαφορές μας μπορούμε να τις έχουμε μεταξύ μας, προς τα έξω θα είμαστε ενωμένοι, μόνο έτσι μπορούμε να πετύχουμε. Ας το βάλουμε καλά στο νου μας. Πρέπει το παρελθόν να μας διδάξει πολλά και για το σήμερα αλλά και για το αύριο.

Και μια μιλάμε για δάση κλπ., διαβάστε τι έγραφε ο Βασίλης Φανίτσιος από το Λιασκοβέτς του Ζαγοριού, το 1958, πριν ακριβώς τριάντα χρόνια, στο περιοδικό «Τα βουνίσια μας χωριά».

«Από ράχη σέ ράχη. Γιά να πετύχωμε τώρα είναι ο καιρός να χαλέψουμε: ή το Δίκιο μας ή τα 79 θα γίνουν 189!

Τι θέλουμε κι τι χαλέβουμε!

1) Τα β'νά στους β'νίσιους

2) Καμμιά φορολογία στα βουνίσια μας χωριά

3) Σχολιά σ' όλα τα χωριά έχουν δεν έχουν 15 μαθητούρια, με 10 τάξεις κι με δύο ζωντανές γλώσσες.

- 4) Κάτου τα χέρια από τα άγια γίδια
- 5) Δρόμους τρίδιπλους
- 6) Αποζημίωση στα καμένα μας χωριά
- 7) Θέλουμε τα χωριανικά μας κληροδοτήματα
- 8) Γιατρούς και συντάξεις
- 9) Θέλουμε μια δασική υπηρεσία θ'κή μας
- 10) Οι βοσκές οι χωριανικές να νοικοκυρεφτούν
- 11) Θέλουμε αφτοδιοίκηση αληθινή
- 12) Βουνίσιες μελέτες πολλές κι καλές.

Κι η ριζέρβα μας τ' αντισχέδιο, τ' αντιπρόγραμμα, ο αντίλογος:
 Αν οι αρμόδιοι δεν το βρουν σωστό να γίνουν τα παραπάνω — 'Όλοι οι
 βουνίσιοι στην Αθήνα».

Καημένε Βασίλη, πόσο δίκιο είχες τότε, αλλά και πόσο έξω έπεσες, λες
 και δεν ήξερες με ποιούς είχες να κάνεις!

Στην Αθήνα μας έφεραν όχι για διαμαρτυρία, αλλά ξερριζωμένους απ'
 τα χωριά μας και με τα προβλήματα μέχρι σήμερα άλυτα και πιο μπερδεμένα,
 Μήπως έχει κανείς αντίρρηση;

Δ.Θ.ΣΤ.

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ . . .

Το διάβασα μου άρεσε είναι και επίκαιρο (λόγω του καψίματος των φα-
 κέλων) και το μεταφέρω όπως ακριβώς αναφέρεται στο βιβλίο του Βασίλη
 Φανίτσιου «Το Δασικό ζήτημα» που εκδόθηκε στην Αθήνα στις 15 Αλωνάρι
 1959, για να μη ξεχνάμε πώς σκέφτονταν και ενεργούσε το Ελληνικόν επί-
 στημο κράτος τότες..., αλλά θα μου πείτε μέχρι σήμερα άλλαξε άραγε τίποτε;

Ένα από τα πολλά που μας κατηγορεί το Υπουργείο Προεδρείας
 είναι τό ότι: «η Ζαγορίσια Ιστορία περιγράφει βιαιότητας των Γερ-
 μανών κατά τρόπον δι' οὔ ασφαλώς δεν είναι δυνατόν να συνέβησαν».

Αχ! καψοκοσμάκη! Τι μαβροκαρτερείς κατόπι να ιδείς καλό
 κι προκοπή απ' αφτούς που δεν ...πιστέβουν πώς βασανίστηκες;

«εκατό βιτσιές στον κόλο τ' αλνού καμμιά δεν πονάει! μιά στο
 θκό τους, τούς τσούζει κι τούς παρατσούζει!»)]

Δ.Θ.ΣΤ.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τούτη τη νύχτα βρέχει. Η ψιχάλα χαμηλώνει το θόρυβο των οχημάτων στους βρεγμένους δρόμους κάνοντας πιο προσεκτικά αργή την κίνηση. Η πόλη γίνεται φιλική. Η νύχτα απαλαίνει. Η βροχή σε νανουρίζει. Φτιάχνει ρυάκια στα τζάμια των σπιτιών. Λαμπυρίζει στα ψιλά κλαράκια των πεύκων απ' έξω. Σκοτεινιάζει την πιο πέρα εντύπωση. Κρύβει τ' αστέρια. Είναι μια νύχτα με βροχή. Την πρώτη νυχτιάτικη φθινοπωρινή βροχή. Η μυρωδιά της γης. Αυτή η χαρακτηριστική μυρωδιά, ο γήινος πόθος τόσο έντονος, να δεχθεί την ζωογόνα δύναμη του νερού. Η μυρωδιά του πράσινου και των χρωμάτων, ένα ηδονικό ξεδίπλωμα.

Ο ύπνος ακινητεί τα σπλάχνα και χίλια μάτια αθέατα μένουν εκεί και αργυπνούν.

Όλα μαγνητίζονται από τη διαστολή του φθινοπωριάτικου χρόνου. Μελαγχολία, αναστάτωση, γλυκιά μέθη, οι μυρωδιές, ο αέρας, οι βροχοστάλες, βελόνες που χοροπηδούν πάνω στο δέρμα. Ένα ακόμα φθινόπωρο στη ζωή μας. Καλό χειμώνα.

Χρυσάνθη Ζάρρα - Σωτηροπούλου

ΕΚΛΟΓΕΣ ΞΑΝΑ

Αρχές Οκτώβρη πιά. Επιστρέψαμε από το πράσινο και το γαλάζιο, του χωριού, στο τεφροκίτρινο της Αθήνας. Στη ζωή που μοιάζει με λαχανιασμένο νευρόσπαστο. Στην Αθήνα με τα αυτοκίνητα, τα κορναρίσματα, τις νευρικές εξατμήσεις, τα ραδιόφωνα στη διαπασών — πάντα αναρωτιώμουν αν οι Αθηναίοι πάσχουν από χρόνια βαρυκοΐα — τα μηχανάκια, τις μούτζες και πάει λέγοντας.

Εν μέσω όλων αυτών και οι εκλογές. Και εκλογές πάλι με φανατισμό σίγουρα. Κάθε αξιοπρεπής Έλληνα που σέβεται τον εαυτό του πρέπει να έχει και ολίγον πολιτικόν φανατισμόν. Όλα κι όλα. Κόντρες Ξανά. Ξανά υποσχέσεις από τα μπαλκόνια, αφού πρόκειται να ζητήσουν την ψήφο μας. Ξανά τα «θα» για την οικονομία, για το νέφος, για τα σχολεία, τις συντάξεις. Ξανά τα χαϊδολογήματα προς τους αγρότες, μόνιμη καραμέλα στο στόμα των πολιτικών, οι αγρότες που πάντοτε ζητάνε, πάντοτε παίρνουν και ποτέ δεν είναι ευχαριστημένοι. Και όλο αυτό το πολιτικό πάρε-δώσε υπολογίζεται ότι θα στοιχίσει στο κράτος, από ό,τι διάβασα στον τύπο, πάνω από — φευ — τρία δισεκατομμύρια δραχμές. Τη στιγμή που δεν έχουμε φράγκο, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε, δεν μπορούμε ν' ανασάνουμε. Έλληνες πατριώτες, καλείστε για άλλη μια φορά να πράξετε το καθήκον σας «ελαφρά τη καρδία». Ευτυχείτε.

Χ.Ζ.Σ.

ΥΠΕΡ «ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΩΝ»

● Από τη Χρυσάνθη Ζάρρα - Σωτηροπούλου

Ας γράψουμε για μια φορά και υπέρ εκείνων των παιδιών που για τον ένα ή τον άλλο λόγο την πάτησαν μεγαλοπρεπώς στις εισιτήριες εξετάσεις των εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Αρκετά γνωστή η απογοήτευση των γονιών ή και η οργή σε ορισμένες περιπτώσεις, δεδομένου ότι τα αγγελοῦδια τους που περνάνε την ώρα τους στις ντισκοτέκ και εξαντλούν τις διανοητικές τους αναζητήσεις μπροστά στο βίντεο, δεν είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να ονειρευτεί ο εαυτός τους όσο ναρκισσισμό κι αν διαδέτει, προκειμένου να προβληθεί μεγαλοπρεπώς στο μέλλον.

Ό,τι κι αν γίνει, παρ' όλες τις κρυφές ζήλιες των «μεγάλων» —που αυτοί δεν είχαν τις ίδιες ευκαιρίες κτλ.— παρ' όλο το φθόνο που κρύβει η στερεότυπη φράση «όλη η ζωή είναι μπροστά σου» κατά κάποιο τρόπο «αδύνατοι» της ζωής είναι εκείνοι που «όλη τους η ζωή είναι μπροστά τους». Οι γονείς, ψηλά - χαμηλά, τα έχουν βρει. Και σε μια εποχή που οι απαιτήσεις ήταν λιγότερες. Για να σκεφτούνε όμως λίγο και την αγωνία των δεκαοχτώ χρόνων;

Λοιπόν, την «πάτησε». Ε, τι να γίνει τώρα; Μήπως έχει ο τόπος τούτος να καυχηθεί για το τέλειο εκπαιδευτικό σύστημα ή την αδέκαστη εκπαιδευτική κρίση;

Ακόμα και οι δάσκαλοι —οι προβληματισμένοι— βρίσκονται σε δύσκολη θέση. Τι να ρωτήσουν τους μαθητές τους χωρίς να ξεσκεπασθεί η υποκρισία τους; στην Ιστορία, για την αξιοπρέπεια του Τρικούπη, την αγερωχία του Μακρυγιάννη, στην Ψυχολογία για τους όρους που δημιουργούν τη σωστή προσωπικότητα; να τους ρωτήσουν στην Ηθική για την αγάπη, την αλληλεγγύη, την αυτοεκτίμηση; στη Φιλοσοφία για τις αρετές του ηγέτη; Να τους ρωτήσουν στη Λογική για τη σαφήνεια, την ακρίβεια; ή στην Αντιγόνη για την αλαζονεία του άρχοντα ή για την μοίρα των ηρώων, που πάνε ενάντια στο ρεύμα; Να τους ρωτήσουν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για το οικογενειακό άσυλο, για το απόρρητο των επιστολών, για το σεβασμό στην προσωπικότητα; Λόγια, λόγια, λόγια, που λέει και ο Άμλετ.

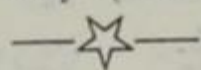
Ξέρω ότι πολλοί γονείς αντιδρούνε σ' αυτά. Και ίσως κάπου έχουν δίκιο. Όμως εδώ δεν κάνουμε την απολογία του κάθε κοπανατζή μαθητή αλλά

προσπαθούμε να δούμε τα πράγματα ψύχραιμα. Μπορεί να συμβαίνει και μια ατυχία ή αδυναμία. Και στο κάτω-κάτω όλοι θα γίνουν επιστήμονες; Δεν είναι και λίγοι οι «επιστήμονες» που κολλάνε κλήσεις στα παρ-μπρίζ των παρανόμως σταθμευμένων αυτοκινήτων — έχω μάλιστα την υποψία ότι το κάνουν και λίγο με αυξημένη εκδικητική μανία έναντι του κοινωνικού συνόλου.

Δεν θα ήταν βέβαια καθόλου τολμηρό ή ανέφικτο να ψάξουμε να βρούμε όσο μπορούμε βέβαια ή όσο μας επιτρέπουν οι γνώσεις μας, τα κρυμμένα ταλέντα των παιδιών, τις αληθινές τους κλίσεις. Για να είμαστε και ειλικρινείς γύρω μας κυκλοφορούν δύσθυμοι, απογοητευμένοι, συμβιβασμένοι και μελαγχολικοί, χιλιάδες «πτυχιούχοι» που το μοναδικό τους όνειρο κατέληξε να είναι να προχωρήσουν μια ακόμη βαθμίδα στην πλήξη της δημοσιούπαλληλικής ιεραρχίας, για να φτάσουν στη σύνταξη. Πολύ σπουδαία προοπτική έτσι; Αν ρωτήσεις τους περισσότερους, δεν θυμούνται πλέον ούτε πώς λέγονται τα «επιστημονικά» βιβλία τους. Όσο για τις γνώσεις που αντιπροσώπευαν; Εκεί να δείτε: κλάψε με μάνα κλάψε με τη νύχτα με φεγγάρι.

Γι' αυτό λέω: μη τους βγάξετε την ψυχή. Αν ήταν απλώς ατυχία, τότε εντάξει· έχουν όλη τη ζωή μπροστά τους, αλήθεια. Ούτε βέβαια για να λέμε και των γονιών το δικίο είναι πουθενά γραμμένο ότι οι γονείς πρέπει να πληρώσουν τα σπασμένα ή να συντηρούν αιώνιους υποψήφιους. Ας βοηθήσουν να βρουν τον πραγματικό τους δρόμο. Και προπαντός μην επιμένουν σ' εκείνη την άθλια, την απαράδεκτη τακτική που θέλει το γονιό να επιβάλλει στο παιδί του να γίνει κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή του, με άλλα λόγια το γνωστό «να σε δω δικηγόρο ή γιατρό ή δεν ξέρω τι άλλο και να πεθάνω».

Πρόκειται για τον ελεεινότερο εκβιασμό που κυκλοφορεί στην πιάτσα από τότε που εφευρέθηκαν οι γονείς (και οι εκβιασμοί).

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας καλεί τα μέλη της να πάρουν μέρος στην χρονιάτικη Γενική Συνέλευση που θα γίνει στα γραφεία της την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 1989 και ώρα 9 π.μ. μέχρι 2 μ.μ.

Η Γενική Συνέλευση θα ασχοληθεί με τον Απολογισμό δράσης του Δ.Σ., τον Οικονομικό Απολογισμό καθώς και τον Προϋπολογισμό για την καινούργια χρονιά. Παρακαλούνται όλοι να παραβρεθούν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΒΙΩΣΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Ο τουρισμός απειλείται από την προστασία του περιβάλλοντος ή το περιβάλλον από την ανάπτυξη του τουρισμού;

Είναι ένα ερώτημα που προβληματίζει πολλούς εμπειρογνώμονες και προγραμματιστές στην Ευρώπη.

Η ραγδαία ανάπτυξη και εξέλιξη του τουρισμού τα τελευταία χρόνια, κυρίως στις χώρες της Νότιας Ευρώπης και στην Ελλάδα δημιούργησε αναπόφευκτα την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και σε πολλές περιπτώσεις την καταστροφή του. Αυτό οφείλεται κυρίως στη γρήγορη και πρόσκαιρη ανάπτυξη, από πλευράς πολιτείας και τουριστικών φορέων, οι οποίοι χρησιμοποίησαν αλόγιστα και χωρίς μέτρο όλα τα φυσικά αγαθά ενός τόπου, με σκοπό το οικονομικό κέρδος.

Με την υποβάθμιση του περιβάλλοντος στις διάφορες τουριστικές περιοχές αναγκάστηκε ο τουρίστας να στραφεί σε νέους τόπους, με άφθονες και παρθένες φυσικές ομορφιές, για να περάσει πιο ήσυχα και ξεκούραστα τις διακοπές του.

Έτσι, ξεχασμένες κατά το παρελθόν και λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές βρέθηκαν στην αφετηρία της του-

ριστικής ανάπτυξης, και οι κάτοικοι των περιοχών αυτών βρέθηκαν μπροστά στο δίλημμα: να ακολουθήσουν το γνωστό μοντέλο γρήγορης και πρόσκαιρης ανάπτυξης (μιας ανάπτυξης που χρόνια περίμεναν) με τις γνωστές συνέπειες για το περιβάλλον ή να επιλέξουν το δρόμο που θα στηρίζεται στη διατήρηση και ορθολογική διαχείριση των φυσικών αγαθών;

Μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπάρχει η πολιτική που μπορεί να υιοθετηθεί για μια σωστή τουριστική ανάπτυξη σε περιοχές παρθένες με πλούσιο φυσικό πλούτο, χωρίς πολλές (αν όχι μηδαμινές) επιβαρύνσεις για το περιβάλλον.

Συγκεκριμένα η επιτροπή οριοθετεί την τουριστική ανάπτυξη στις αγροτικές περιοχές ως εξής:

«Το τμήμα αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην ανάπτυξη του τουρισμού σε αγροτικές περιοχές, τόσο με τη μορφή του τουρισμού σε αγροκτήματα (διακοπές με παροχή καταλύματος και τροφής σε αγροκτήματα) όσο και με τη μορφή του υπαίθριου τουρισμού (διακοπές στην ύπαιθρο).

Το τμήμα είναι της γνώμης ότι η προτεινόμενη κοινοτική πολιτική στον

τομέα του τουρισμού θα πρέπει να ισχυροποιηθεί και θα πρέπει, στα πλαίσια της, να αναπτυχθεί ο τουρισμός σε αγροτικές περιοχές ως ανεξάρτητο και ιδιαίτερο φαινόμενο. Η ενέργεια αυτή είναι ιδιαίτερα ενδεδειγμένη σε μία περίοδο οικονομικής ύφεσης κατά την οποία η Κοινότητα αγωνίζεται να εντοπίσει νέους τομείς στους οποίους θα μπορέσει να ενθαρρύνει την οικονομική δραστηριότητα την απασχόληση και στην προκειμένη περίπτωση, την παραμονή στην ύπαιθρο των εργαζομένων στις αγροτικές περιοχές ώστε να αποφευχθεί η συρροή τους στα μεγάλα αστικά κέντρα».

Τι είναι όμως ο αγροτικός τουρισμός και πού στοχεύει;

Είναι μια νέα σχετικά μορφή τουρισμού, που χαρακτηρίζεται από τη δραστηριότητα εκείνη που αναπτύσσεται σε μη αστικό χώρο, από ασχολούμενους επαγγελματικά στον πρωτογενή ή στον δευτερογενή τομέα της παραγωγής.

Στοχεύει, για το μεν ασχολούμενο, στην ενίσχυση του αγροτικού εισοδήματος και της τοπικής οικονομίας αφ' ενός μεν από την εκμετάλλευση τουριστικών καταλυμάτων, αφ' ετέρου δε από την τροφοδοσία των καταλυμάτων αυτών από τα προϊόντα της ντόπιας παραγωγής, για τον τουρίστα δε, στο να περάσει απλές, ήρεμες και ήσυχες διακοπές, μακριά από τον πολύβουο οργανωμένο τουρισμό, σε κλί-

μα φιλοξενίας και γνωριμίας της φύσης και των ανθρώπων της.

Ο αγροτουρισμός στοχεύει ανάμεσα στα άλλα:

- 1) Στον συνδυασμό συνεργασίας των τριών τομέων της παραγωγής μιας χώρας (δηλαδή πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς ή τομέα παροχής υπηρεσιών).
- 2) Στην περιφερειακή ανάπτυξη, αφού η ύπαρξή του αποτελεί σημαντικό λόγο δημιουργίας αναπτυξιακών έργων υποδομής και ανωδομής, που πιθανά να καθυστέρησαν για μεγάλα χρονικά διαστήματα.
- 3) Στην ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντολογικών και οικολογικών επιβαρύνσεων.
- 4) Στην άνοδο του οικονομικού επιπέδου των περιοχών αυτών και στη συμπλήρωση του εισοδήματος των κατοίκων τους από τον τουρισμό.
- 5) Στην ουσιαστική γνωριμία με τη φύση και την απομακρυσμένη πολιτιστική κληρονομιά (που αλλιώς θα ήταν αδύνατο να προσεγγιστεί με τους συμβατικούς τρόπους τουριστικής διακίνησης).
- 6) Στη γνωριμία και διάδοση προϊόντων προερχόμενων από τη χειροτεχνία και βιοτεχνία.
- 7) Στην ψυχολογική ικανοποίηση του τουρίστα αφού αποφεύγει τον συνωστισμό, το θόρυβο, την αι-

σχροκέρδεια κλπ., των αναπτυγμένων και ήδη των κορεσμένων τουριστικών περιοχών.

- 8) Τέλος, στη δυνατότητα του τουρίστα να παίζει διαφορετικούς κοινωνικούς ρόλους από τους συνηθισμένους της καθημερινής ζωής.

Διακρίνουμε δύο είδη αγροτικού τουρισμού:

1) Την υποδοχή και φιλοξενία τουριστών σε αγροκτήματα, όπου οι φιλοξενούμενοι συμμετέχουν ενεργά στη ζωή των αγροτών και στις αγροτικές δραστηριότητες γενικότερα (FARMHOUSE HOLIDAYS).

2) Τη δημιουργία τουριστικών καταλυμάτων είτε με τη μορφή ανεξάρτητων μικρών μονάδων (ξενώνες, πανσιόν, κάμπινγκ) είτε με τη μορφή ενοικιαζόμενων δωματίων σε εξωαστικούς μικροσυννοικισμούς όχι απαραίτητως αγροτικού χαρακτήρα, και την παραμονή των τουριστών σ' αυτά, συνήθως με το σύστημα BED AND BREAKFAST (κρεβάτι - πρωινό).

Στην Ελλάδα ο θεσμός έτυχε μιας αρκετά καλής αντιμετώπισης. Ο πρώτος συνεταιρισμός αγροτικός έγινε στην Πέτρα της Μυτιλήνης από γυναίκες. Σήμερα που λειτουργούν ήδη πέντε γυναικείοι συνεταιρισμοί αγροτουριστικοί και προωθούνται και άλλοι, η σημασία αυτής της μορφής

άρχισε να γίνεται πλέον αντιληπτή και στη χώρα μας.

Μήπως θα πρέπει να γίνει και για μας, τους Κερασοβίτες, αντιληπτή η σημασία του αγροτουρισμού για το χωριό μας. Είναι ίσως μια διέξοδος ανάπτυξης και ανασυγκρότησης του τόπου και παράλληλα διαφύλαξης της πολιτιστικής κληρονομιάς. Ο αγροτικός τουρισμός μπορεί να προσφέρει πολλά στο χωριό μας χωρίς επιβαρύνσεις περιβαλλοντολογικές.

Ας μελετήσουμε όλοι την παραπάνω πρόταση, χωρίς προκαταλήψεις και αφορισμούς. Τα παραδείγματα υπάρχουν. Είναι μια ευκαιρία για τον τόπο να προχωρήσουμε.

Ζιούλης Λάζαρος

Σπουδαστής ΤΕΙ Αθήνας

Τμήμα Τουριστικών Επιχειρήσεων

Βιβλιογραφία (απ' όπου πάρθηκαν στοιχεία).

1. Γνωμοδότηση της ΕΟΚ για τον τουρισμό, 1984, Βρυξέλλες
2. Τουριστική Ψυχολογία, Περικλής Λύτρας.

ΤΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ ΖΟΥΚΑ

Σε προηγούμενες εργασίες μας ασχοληθήκαμε με ορισμένα και μάλιστα με εκείνα από τα κοινωνικά αίτια που συμβάλλουν περισσότερο στο έγκλημα.

Στην εργασία μας αυτή θα ασχοληθούμε με ορισμένα από τα βιολογικά ή ενδογενή αίτια του εγκλήματος.

ΚΑΘΕ είδος ανθρώπινης συμπεριφοράς, ήτοι κάθε πράξη που τελείται από τον άνθρωπο κατά τη διαδρομή της ζωής του είναι προϊόν, αφενός μεν της φύσεως της προσωπικότητάς του κατά τον χρόνο της πράξεως και αφετέρου των περιστάσεων του περιβάλλοντος κόσμου κατά τον χρόνο της πράξεως. Και το έγκλημα, που κι αυτό αποτελεί πράξη, οφείλει την προέλευσή του στη σύμπραξη των αιτιών αυτών.

Έτσι τα αίτια που συμβάλλουν στην τέλεση εγκλήματος μπορούν να διαιρεθούν: α) σε ιδιαίζουσα φύση της προσωπικότητας και β) σε πρόσφορους όρους του περιβάλλοντος. Εμείς θα ασχοληθούμε με εκείνους τους ενδογενείς παράγοντες, οι οποίοι συμβάλλουν, αφενός στη διαμόρφωση

της προσωπικότητας που έχει ροπή στο έγκλημα και αφετέρου στην τέλεση του εγκλήματος με την εμφάνιση και ενέργεια ενός πρόσφορου αιτίου και μιας κατάλληλης αφορμής.

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Προσωπικότητα είναι το σύνολο των έμφυτων και επίκτητων σωματικών και ψυχικών ιδιοτήτων ενός ανθρώπου. Ως ψυχικές ιδιότητες νοούνται οι τάσεις, οι ικανότητες, οι διαθέσεις και γενικά τα κάθε φύσεως ψυχικά φαινόμενα, ήτοι του συναισθηματικού, του νοητικού και του βουλητικού τομέα της ψυχής. Η προσωπικότητα δεν εξαρτάται μόνο από τις κληρονομικές ιδιότητες. Αυτές μπορεί να είναι ομαλές ή ανώμαλες και να προκληθούν:

α) Κατά τη σύλληψη, λόγω της ενδεχόμενης ιδιαίζουσας οργανικής κατάστασης των γονέων κατά τον χρόνο αυτόν (χρόνια ασθένεια, κούραση, υποσιτισμός, δηλητηρίαση κλπ.).

β) Κατά την κυοφορία λόγω υπερκόπωσης, αλκοολισμού, υποσιτισμού, δηλητηρίασης κλπ.

γ) Κατά τον τον τοκετό λόγω μαιευτικών τραυμάτων και

δ) Κατά τη νηπιακή ή εφηβική ηλικία λόγω μηνιγγίτιδας, εντερίτιδας, τυφοειδούς πυρετού κλπ.

Η προσωπικότητα αποτελεί τον άμεσο και κύριο παράγοντα της εγκληματικότητας, διότι κάθε έγκλημα είναι προϊόν της προσωπικότητας του ατόμου που τέλεσε αυτό και διότι ναι μεν το έγκλημα προκαλείται από διάφορες αιτίες και αφορμές του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντος, πλην όμως δεν τελείται αν η προσωπικότητα δεν κινηθεί από αυτές.

Η μετάβαση από την κληρονομικότητα στην προσωπικότητα γίνεται με τη εξής σειρά:

Στην κληρονομικότητα στηρίζεται η προδιάθεση, στην προδιάθεση η προσωπικότητα και σ' αυτήν ο χαρακτήρας.

Κληρονομικότητα είναι η μεταβίβαση των σωματικών και ψυχικών ιδιοτήτων μιας γενιάς σε άλλη. Το ποίον της προσωπικότητας εξαρτάται κατά πολύ από την κληρονομική βάση.

Προδιάθεση είναι η κληρονομική ικανότητα ενός οργανισμού για ανάπτυξη μιας ιδιότητας, δύναμης ή διάθεσης ή νοσηρού γνωρίσματος με την επίδραση ορισμένων επιδράσεων του περιβάλλοντος.

Χαρακτήρας είναι το σύνολο των ιδιοτήτων ενός ανθρώπου, που αναφέρονται στη συναισθηματική και βουλητική σφαίρα της ψυχής. Τον πυρήνα του χαρακτήρα αποτε-

λούν κατά πρώτο λόγο οι βουλητικές διαθέσεις και ακολουθούν οι συναισθηματικές. Τον πυρήνα δε της προσωπικότητας αποτελούν κατά πρώτο λόγο οι ψυχικές ιδιότητες και τάσεις ή διαθέσεις και ακολουθούν οι σωματικές ιδιότητες. Για να φανεί η μεγάλη συνοχή του σωματικού και ψυχικού στοιχείου της προσωπικότητας θα αναφέρουμε δύο παραδείγματα: α) στην κάτω επιφάνεια του εγκεφάλου υπάρχει μία φαιά ουσία της οποίας η λειτουργία έχει σχέση με τη συναισθηματικότητα και τις ορμές. Αν βλαβεί από ασθένεια η ουσία αυτή, ο χαρακτήρας διαστρέφεται και το άτομο οδηγείται στο έγκλημα και β) οι ενδοκρινείς αδένες (π.χ. υπόφυση, θύμος, ήπαρ, όρχεις και ωοθήκες) εκκρίνουν μερικές ουσίες, οι οποίες λέγονται ορμόνες. Αυτές επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό το νευρικό σύστημα δια μέσου του αίματος.

Οι ψυχικές ιδιότητες έχουν ως βάση τη συναισθηματική, βουλητική και νοητική λειτουργία της ψυχής.

Η συναισθηματική λειτουργία της ψυχής είναι η έμφυτη τάση του ατόμου να δοκιμάζει διάφορα συναισθήματα, τα οποία είναι ευχάριστα ή δυσάρεστα. Τέτοια είναι η χαρά, η λύπη, ο οίκτος, η φιλαλληλία, η ζηλοτυπία, η εκδίκηση, ο φθόνος. Όταν σε κάποιο άτομο λείπει η ικανότητα να δοκιμάσει μερικά συναισθήματα τότε λέγουμε ότι το άτομο αυτό έχει συναισθηματική ψυχρότητα.

Το συναίσθημα διακρίνεται σε απλό συναίσθημα, συγκίνηση και πάθος. Το πάθος συντελεί περισσότερο

από το συναίσθημα στη συγκράτηση ή προώθηση στο έγκλημα.

Η νοητική λειτουργία της ψυχής είναι η τάση, η ικανότητα του ανθρώπου να προσέχει, να αντιλαμβάνεται, να ενδυμείται, να φαντάζεται, να κρίνει και να συνδυάζει και συγκρίνει τις διάφορες παραστάσεις, ιδέες, έννοιες, να συγκεντρώνει πείρα, να εξετάζει τις περιστάσεις που παρουσιάζονται και με βάση όλα αυτά να σχηματίζει αποφάσεις. Η νόηση από άποψη απόδοσης διαβαδμίζεται σε οξύνοια, το μέσο νοητικό και την αμβλύνοια.

Όχι μόνο το συναισθηματικό, αλλά και το νοητικό συντελεί στον καθορισμό της συμπεριφοράς του ατόμου, διότι παρεμποδίζει ή ενισχύει τις τάσεις που πηγάζουν από τις ορμές, επινοεί και προμηθεύει τα μέσα για την τέλεση της πράξης. Επίσης το ανεπαρκές νοητικό δύσκολα ή και καθόλου κατανοεί τους τηρητέους κανόνες για τη συμβίωση σε κοινωνία και έτσι το άτομο γίνεται επιρρεπές στην τέλεση εγκλημάτων.

Η βουλητική λειτουργία της ψυχής είναι η τάση, η ικανότητα του ανθρώπου να λαβαίνει αποφάσεις, να πραγματοποιεί αυτές, να ενεργεί, να δρα, να αντιδρά, να απέχει από κάποια ενέργεια ή να ανέχεται αυτή, να αυτοσυγκρατείται από κάποια εσωτερική τάση, να επιμένει, να υπομένει, να παρασύρεται κλπ.

Η βούληση από άποψη έντασης διαβαδμίζεται σε υπερβολική βούληση, σε μέση και ελλείπουσα. Η ψυ-

χική λειτουργία της βούλησης συνδέεται με τη σκέψη που σχηματίστηκε με τελεί στην τέλεση του εγκλήματος, την επίδραση του συναίσθηματος και με την επεξεργασία από τη νόηση τη μεταβάλλει σε θετική τάση και ενέργεια ή αρνητική τάση. Στη βουλητική λειτουργία υπάγονται και οι ορμές, ήτοι οι έμφυτες τάσεις ή δυνάμεις προς ενέργεια που εκδηλώνονται χωρίς προηγούμενα να μεσολαβεί η σκέψη (π.χ. ορμή για γενετήσια μίξη, προς θηλασμό, στοργή και φροντίδα για τα τέκνα, προς τροφή, άμυνα, δράση κλπ.). Η ορμή είναι έμφυτη, δηλαδή δοσμένη από τη φύση και όχι επίκτητη.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Χαρακτήρας είναι το σύνολο των έμφυτων και επίκτητων ιδιοτήτων, οι οποίες υπερέχουν σ' ένα άτομο και αναφέρονται στο συναίσθημα και στη βούληση. Με άλλα λόγια ο χαρακτήρας είναι μέρος της προσωπικότητας. Ο χαρακτήρας περιέχει βιολογικά και επίκτητα στοιχεία. Τα βιολογικά προέρχονται κυρίως από την κληρονομικότητα, ενώ τα επίκτητα από το φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον. Ο χαρακτήρας αρχίζει να σχηματίζεται από την πρώτη παιδική ηλικία και διαρκώς εξελίσσεται κάτω από την επίδραση διαφόρων βιολογικών και κοινωνικών παραγόντων. Ο χαρακτήρας δηλαδή αλλάζει κατά μία ή κατά περισσότερες ιδιότητες από ποικίλα σημαντικά αίτια. Μεταξύ αυτών είναι η ηλικία, η σωματική ή

ψυχική νόσος, τα ψυχικά τραύματα, η αλλαγή φυσικού ή κοινωνικού περιβάλλοντος, η βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου κλπ. Οι χαρακτήρες των εγκληματιών ποικίλουν μεταξύ τους όπως και οι χαρακτήρες των ανθρώπων. Κάθε τύπος χαρακτήρα εγκληματία έχει μία ή περισσότερες ψυχικές ιδιότητες, οι οποίες συνδυασμένες ή εκδηλούμενες μεμονωμένως καθιστούν το άτομο επιρρεπές στην τέλεση του εγκλήματος, ιδίως όταν συνυπάρχει και δυσμενές περιβάλλον.

Μερικές μεμονωμένες ιδιότητες που καθιστούν το άτομο επιρρεπές στο έγκλημα είναι: η έντονη τάση για οργή, η ακράτεια και η φιλαυτία (εγωισμός).

Μερικοί συνδυασμοί ιδιοτήτων που δημιουργούν ροπή στο έγκλημα είναι: Η ακράτεια συνδυασμένη με ισχυρή γενετήσια ορμή. Η σκληρότητα με ισχυρή βούληση και αμβλύνοια (εξασθενημένη βούληση). Η συναισθηματική ψυχρότητα με ισχυρή δραστηριότητα και περιορισμένη νόηση. Οξύνοια (ταχεία αντίληψη) με ροπή για συνεχή αλλαγή και έλλειψη υπομονής και επιμέλειας.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΑ :

Η προσωπικότητα σε μεγάλο βαθμό στηρίζεται στην κληρονομικότητα. Αυτή είναι η μεταβίβαση από τους γονείς στα τέκνα ορισμένων σωματικών και ψυχικών ιδιοτήτων, οι οποίες στο σύνολό τους αποτελούν τη λεγόμενη κληρονομική ουσία.

Από τις κληρονομούμενες αυτές ι-

διότητες άλλες εκδηλώνονται κατά τη διαδρομή της ζωής ενός ατόμου και άλλες όχι. Και οι δύο συνιστούν την κληρονομική ουσία. Αυτές που δεν εκδηλώνονται μπορούν να εμφανισθούν στον απόγονο της επόμενης ή της μεθεπόμενης γενιάς. Οι κύριες τάσεις της κληρονομικότητας μπορούν σε κάποιο μέτρο να επιταθούν ή αμβλυνθούν κατά τη διαδρομή της ζωής ή να παραμείνουν σε λανθάνουσα κατάσταση, λόγω της επίδρασης του περιβάλλοντος. Μεταξύ των κληρονομούμενων ιδιοτήτων συγκαταλέγονται και οι ψυχικές ανωμαλίες, οι ψυχικές ασθένειες, οι ολιγοφρένιες και οι ασθένειες του νευρικού συστήματος.

Ειδικότερα κληρονομικότητα είναι η δύναμη, η οποία διατηρεί και μεταβιβάζει τα πρωτεύοντα και δευτερεύοντα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τις σωματικές και ψυχικές ιδιότητες μιας φυλής, μιας οικογένειας ή ενός ατόμου και γενικά των προγόνων προς τους απογόνους και των γονέων προς τα τέκνα. Κληρονομούνται δηλαδή ορισμένες ιδιότητες όχι όμως η ροπή προς το έγκλημα. Αυτή (ροπή) οφείλεται κατά ένα μέρος στις κληρονομικές ιδιότητες και κατά ένα μέρος στην επίδραση του περιβάλλοντος.

Πολλοί είναι οι τρόποι με τους οποίους μπορεί να γίνει η κληρονομική μεταβίβαση. Η κληρονομικότητα δηλαδή είναι:

α) Ομοειδής. Κατ' αυτή η μόλυνση του γεννήτορα μεταβιβάζεται στον απόγονο π.χ. η σύφιλη του

γεννήτορα μεταβιβάζεται στον απόγονο.

β) **Ετεροειδής.** Κατ' αυτή η μόλυνση του γεννήτορα δεν μεταβιβάζεται στον απόγονο. Εμφανίζεται όμως σ' αυτόν μία άλλη ασθένεια. Π.χ. γεννήτορας φυματικός, ο απόγονος νευροπαθής.

γ) **Μεταπηδούσα.** Κατ' αυτή η ανωμαλία μεταβιβάζεται στο τέκνο και τον εγγονό, πλην όμως εκδηλώνεται στον εγγονό και όχι στο γιο.

δ) **Η βλαστοδηλητηρίαση.** Κατ' αυτή δηλητηριάζεται ο εμβρυώδης βλαστός με τον αλκοολισμό, τη φυματίωση, ελονοσία ή ζαχαροδιαβήτη του γεννήτορα και

ε) **Η προδιάθεση σε μία ασθένεια.** Κατ' αυτή κληρονομείται όχι η ασθένεια από την οποία πάσχει ο γεννήτορας, αλλά προδιάθεση του οργανισμού για μόλυνση από την ασθένεια αυτή. Έτσι αυτός που πάσχει από φυματίωση δεν θα μεταβιβάσει στο γιό του το μικρόβιο αυτής, αλλά την τάση, το ευνοϊκό έδαφος στον οργανισμό του τέκνου για την πιο πάνω ασθένεια.

— Ψυχικές ιδιότητες που απαντούνται στους εγκληματίες :

Οι εγκληματίες, καίτοι έχουν ποικίλη ψυχική προσωπικότητα, εντούτοις έχουν μερικές κοινές ψυχικές ιδιότητες. Αυτές είναι:

α) Οι περισσότεροι έχουν νοητικό

κατώτερο από το μέσο όρο του συνόλου των ανθρώπων. Έτσι οι συλλογισμοί τους είναι πλημμελείς και η κρίση τους αδύνατη. Έχουν επιπολαιότητα, μικρή ικανότητα για πρόβλεψη, δημιουργική φαντασία και στάθμιση.

Οι περισσότεροι έχουν υπερβολική ματαιοδοξία, δυσπιστία, υποκρισία και ψευδολογία.

β) Οι περισσότεροι έχουν συναισθηματική ψυχρότητα. Έχουν έλλειψη ηθικών συναισθημάτων και επιδεικνύουν σκληρότητα, έλλειψη συνείδησης, οργή, εκδίκηση και φθόνο. Μερικοί έχουν το συναίσθημα της υπερβολικής σωματικής δύναμης. Άλλοι έχουν το συναίσθημα της μειονεξίας, πράγμα που δημιουργεί εχθρική στάση του ατόμου προς την κοινωνία και οδηγεί σε εγκλήματα πάθους.

γ) Οι περισσότεροι έχουν ασθενή βούληση. Κατά συνέπεια έχουν έλλειψη δύναμης για αυτοσυγκράτηση, εγωισμό, ροπή στο χωρίς κόπο κέρδος. Παρασύρονται εύκολα από πρόσωπα και περιστάσεις. Κατ' εξαίρεση μερικοί έχουν ισχυρή βούληση. Αυτοί αν συντρέχει έλλειψη ηθικών συναισθημάτων εξελίσσονται σε πολύ επικίνδυνους εγκληματίες.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

— Στο επόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με την κωφλαλία, την ολιγοφρένεια, την ηλικία, το φύλο και τη φυλή, ως αίτια του εγκλήματος.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΕΓΑΣΕΙ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Είχαμε πάρει την απόφαση τον υπόγειο χώρο του κτιρίου να τον διαμορφώσουμε σε Ιατρείο.

Δεν ξέρουμε αν τελικά μείνει ο γιατρός στο χωριό, αν και αυτό θα εξυπηρετούσε και τα άλλα τέσσερα χωριά που είναι κοντά μας.

Εμείς όμως κρίναμε σκόπιμο να γίνει και η πολιτεία ας λάβει υπόψη ότι υπάρχει το Ιατρείο και κατοικία γιατρού και νοσοκόμας.

Κάναμε τις διαιρέσεις των δωματίων με χτίσιμο από προσωπική δουλειά χτιστάδων Κερασοβιτών.

Κάναμε τα σοφατίσματα (τα χοντρά). Βάλαμε ηλεκτρικά. Τώρα μπαίνουν τα υδραυλικά.

Έξω με προσωπική δουλειά έγινε πέτρινο ντουβάρι από τον Χρήστο Ντακουβάνο.

Προσωπική τους εργασία προσέφεραν οι παρακάτω:

Ζάρας Παναγιώτης
Ζήκας Κώστας
Ζιούλης Ιωάννης
Ζιούλης Γεώργιος
Σελτσιώτης Νίκος
Κουκούμης Νίκος
Γκούτσιος Κώστας
Ευθυμίου Παντελής
Χαρισιάδης Απόστολος
Κουκούμης Απόστολος

Καναβός Δημήτριος
Καναβός Απόστολος
Τζίνας Θανάσης (Σιόκας)
Δακουβάνος Χρήστος
Ζιούλης Ανδρέας

και ο Γιώργος ο χωροφύλακας αν και δεν είναι Κερασοβίτης δούλεψε δύο ημέρες στα σοφατίσματα. Γιώργο, σ' ευχαριστεί η Αδελφότητα.

Μας άφησαν την εντύπωση πως δεν κουράστηκαν καθόλου, όταν δουλεύανε. Δεν είναι λίγο να δουλεύεις και να ακούς από τον Θανάση το Τζίνα τραγούδια και αστεία. Οι μέρες αυτές πέρασαν ευχάριστα.

Η Αδελφότητα τους ευχαριστεί όλους.
Το Δ.Σ.

«ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ» ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Πολλές φορές στο χωριό όταν κάποιος πέθαινε τα τελευταία χρόνια, άκουγες με κάποιο πικρό παράπονο:

«Το καινούργιο νεκροταφείο φταίει και φταίει αυτός ο τόπος γιατί όταν το ανοίξανε δε το διαβάσανε».

Εμείς σαν Αδελφότητα, ακούγοντας όλα αυτά τα παράπονα, πήραμε τον παπά, τον ψάλτη και πολλές γυναίκες και πήγαμε και διαβάσαμε το νεκροταφείο. Οι κάτοικοι να μένουν ήσυχοι.
Το Δ.Σ.

ΟΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΕΣ ΣΤΙΣ 11 ΙΟΥΝΗ ΚΑΙ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1989

Επανερχόμαστε για άλλη μια φορά στο θέμα της αιμοδοσίας.

Από τον καιρό που ιδρύθηκε η Τράπεζα Αίματος της Αδελφότητας όλα τα συμβούλια κάνουν έκκληση και προσπάθειες σ' όλους τους χωριανούς και φίλους να δώσουν μια φιάλη για μια δύσκολη ώρα που δεν ξέρουμε πότε θα έρθει στον καθένα μας.

Δυστυχώς όμως δεν υπάρχει η ανταπόκριση που θα έπρεπε. Ο λόγος; Ίσως ο φόβος, ίσως η άγνοια, ίσως η αδιαφορία.

Πολλές φορές με λύπη μας διαπιστώνουμε ότι γίνονται και κάποιες συζητήσεις, επιπόλαιες ίσως, στα καφενεία ή αλλού. Ακόμα και να γίνει κλειστή αιμοδοσία ή να σταματήσει εντελώς.

Η αιμοδοσία, και έχει πολλές φορές ειπωθεί αυτό, είναι μια από τις πιο ανθρωπίνες χειρονομίες. Το να γίνει κλειστή χάνει το νόημα και την αποστολή της. Η Αδελφότητα βεβαίως δεν πιέζει κανέναν ούτε θα μπορούσε άλλωστε. Το αίμα δεν είναι χρηματιστηριακό ή εμπορεύσιμο είδος. Όποιος θέλει το δίνει όποιος δεν θέλει ή δεν μπορεί, απέχει, χωρίς κανένα σχόλιο.

Είναι πάντως παρήγορο ότι οι γυναίκες ανταποκρίθηκαν πρόθυμα στις δύο τελευταίες αιμοδοσίες. Ελπίζουμε την επόμενη φορά το παράδειγμά τους να ακολουθήσουν και άλλες.

Επί τη ευκαιρία ευχαριστούμε τον καινούργιο φίλο του χωριού μας κ. Αθανάσιο Κιτσάκη που βρέθηκε να παραθερίσει στο χωριό μας και ακούγοντας για την Τράπεζα Αίματος γράφτηκε στην Αδελφότητα και έγινε και αιμοδότης. Η Αδελφότητα τον ευχαριστεί και τον συγχαίρει.

Ας ελπίσουμε για άλλη μια φορά ότι στις μελλοντικές αιμοδοσίες η παρουσία των συγχωριανών θα είναι αδρόα.

Κατά τις αιμοδοσίες που έγιναν έδωσαν αίμα οι παρακάτω:

● ΑΙΜΟΔΟΤΕΣ 11-6-89

Νάκου Μαρία
Παπακώστα Μαρία
Βάσιου Ιφιγένεια
Κοταδήμου Ειρήνη
Κοταδήμου Χριστίνα
Ζάρας Παναγιώτης
Ζάρας Γεώργιος
Νάκος Αλέκος
Βάσιος Τάκης
Παπανικολάου Χρήστος
Ντούσκος Δημήτριος
Κοταδήμος Νίκος.

● ΑΙΜΟΔΟΤΕΣ 24-9-89

Ζάρας Φώτιος
Ζιούλης Γεώργιος
Κιτσάκης Αθανάσιος
Κοταδήμου Χριστίνα
Κοταδήμος Δημήτριος
Καραμήτσης Χρήστος
Τσιάτσιος Δημήτριος (Αριστ.)
Μαστορίδης Χαράλαμπος
Κυρίτσης Παντελής (Μιλτ.)
Τζίνα Αγγεγλική (Θωμά)

Το Δ.Σ.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Κάναμε έκτακτη συνέλευση γιατί το θέμα, σχετικά με τη σκεπή του Ξενώνα, ήταν επείγον.

Όλοι λέγανε πως δεν υπάρχει σωτηρία για τη σκεπή και η μόνη λύση ήταν η λαμαρίνα. Δεν μπορούμε να ρίξουμε το βάρος σε κανέναν το ποιός φταίει, που έγιναν όλα τόσο γρήγορα.

Όλοι μας φταίμε. Στα καφενεία και παντού μας λέγανε, όπου μας βρί-

σκανε, καλέστε γενική συνέλευση να βάλουμε λαμαρίνα. Και όταν πάρθηκε η απόφαση μετά βρέθηκε να γίνεται η στέγη με το υλικό που υπήρχε.

Δεν πρέπει κανένας μας να ρίξει το βάρος σ' άλλους. Όλοι μας είμαστε υπεύθυνοι. Και πρέπει να είμαστε λίγο πιο συκρατημένοι στις κριτικές μας.

Το Δ.Σ.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΝΩΝΑ

Βάψαμε τα κάγκελα. Βάλαμε να φρεσκάρουν τα δωμάτια του Ξενώνα, το βάψιμο των οποίων τελείωσε πιά. Πιάστηκαν μερικές σταλαγματιές. Θα γίνουν και οι άλλες πριν πιάσουν οι βροχές. Ο Θανάσης υποσχέθηκε πως θα γίνουν και τον πιστεύουμε.

Το Δ.Σ.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κάναμε συμβόλαιο για δύο χρόνια στον κ. Σαμαρά και μας υποσχέθηκε πως δεν θα μας χαλάσει άλλη φορά το πανηγύρι, μη βάζοντας όργανα παραδοσιακά.

Ο κ. Τζίνας Ορέστης θα αρχίσει μέσα στο φθινόπωρο το τζάκι στο κατάστημα. Περιμένουμε.

Το Δ.Σ.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

Επιστράφησαν τα περιοδικά :

- 1) Νικ. Παπανικολάου, Αμερική.
- 2) Θωμάς Δαγκουβάνος, Αμερική.
- 3) Ανέστης Κοταδήμος, Κιάτο.
- 4) Παντελής Σκαλωμένος, Αχαρνές.
- 5) Αθηνά Βούτση, Θεσ)νίκη.
- 6) Παντελής Σελτσιώτης, Μαρούσι.
- 7) Φώτης Ζούκας, Παράδεισος - Μαρούσι.
- 8) Γιώργος Εξάρχου, Μπραχάμι.

ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

— Η Ανδρομάχη Καναβού του Δημ. και της Ανδούλας πέτυχε στη Σχολή Νηπιαγωγών Αθήνας.

— Η Γεωργία Τζίνα του Χριστ. και της Μαρίας πέτυχε στη Φιλοσοφική Κρήτης (Ιστορία - Αρχαιολογία).

— Ο Ανδρέας Σαμαράς του Δημητρίου, πέτυχε στη Νομική Σχολή Αθηνών, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης.

ΜΠΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΟΥΣΙΚΗ

Βγαίνοντας μια μέρα στην πλατεία του χωριού μας, άκουσα μια ξέφρενη μοντέρνα μουσική.

Μια μουσική που δεν δύμιζε τίποτα τη μουσική που εγώ ήξερα για το χωριό μου και που θάθελα να ακούσω εδώ που τα λέμε (το κλαρίνο).

Μια μουσική που ερχόταν απ' το κτίριο της Αδελφότητας, τον Ξενώνα, και όταν κοίταζες προς τα εκεί να δεις τι γίνεται έβλεπες πέντε παιδιά, τρία κορίτσια και δυό αγόρια, με το γυαλόχαρτο και τα πινέλα στο χέρι να γυαλίζουν τα κάγκελα του Ξενώνα.

Αυτή η χαρούμενη συντροφιά με το μαγνητόφωνο να παίζει δυνατά και με τραγούδια αστεία και πειράγματα μεταξύ τους έκαναν όλον αυτόν το χαρούμενο σαματά. Λες και ήταν

εκδρομή, και όχι σε δουλειά του χωριού.

Άφησαν για 3 ημέρες την Ξεκούρασή τους και θέλησαν να προσφέρουν κάτι αφιλοκερδώς με μόνη πληρωμή ένα μπράβο που εμείς θα τους πούμε.

Τη χαρούμενη αυτή συντροφιά αποτελέσαν οι:

Μαρία Καραμήτση (Χρήστου)
Γελαδάρη Δήμητρα (Κώστα)
Τζίνα Γεωργία (Χρυσοστόμου)
Παπανικολάου Κώστας (Χρήστ.)
Σελσιώτης Δημήτριος (Νίκου)

Μπράβο σας παιδιά και σας ευχόμαστε όλη σας η ζωή να είναι χαρούμενη και γελαστή.

Ελένη Ζάρα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ» ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΗ ΓΕΩΡ. ΧΡ. ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΥ

ΦΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ! ΔΙΝΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ... στους χωριανούς Κερασοβίτες και φίλους αυτών χωρίς καμιά επιβάρυνση στον αναγνώστη. Γράφω για το παρελθόν και το παρόν. Για την αγάπη του χωριού μου και βέβαια την φλογερή, γενναία ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΗ ΡΙΖΑ. Γράφω ταπεινά με το κοινό μυαλό ό,τι γνωρίζω για το μεγάλο ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ

ΚΕΡΑΣΟΒΟ Κονίτσης. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΞΑΣΤΕΡΑ!

ΣΤΟΙΧΕΙΑ, μελέτες, έρευνες έδειξαν τις κάθε αυτού ελληνικές ΡΙΖΕΣ μας στους πρόποδες του Σμόλικα ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ.

Η κοιλάδα του Σμόλικα, Η ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ, Λάκκα, περνά στο κα-

νάλι του Κερασόβου. ΟΙ ΑΡΧΑΙΕΣ ΡΙΖΕΣ της Ρωμισύνης, το χωριό με όνομα ΑΓΝΑΝΤΙΟ. Αργότερα το Αγνάντιο ονομάστηκε Ριάχωβο, μετά ΚΕΡΑΣΟΒΟ και τώρα λέγεται Αγία Παρασκευή. Αυτά έχουν δημιουργηθεί από ξένους εισβολείς και αιώνιες κατοχές της φυλής μας. Κι εμείς είμαστε η αιτία για το νέο βάπτισμα σε ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η πράξη αυτή ανήκει σε ανιστόρητη σκόπιμη τύφλωση για το γενναίο παρελθόν της Κερασοβίτικης ρίζας.

ΔΙΝΩ στην δημοσιότητα την απλή, ταπεινή γραφή μου. Κατά την γνώμη μου δεν πρέπει να χάνονται τα κύρια στοιχεία για το ιστορικό και μοναδικό χωριό, που ως το 1913 επαναστατούσε κατά της τούρκικης σκλαβιάς, για αιώνες. Και γι' αυτό το καίγανε οι Τούρκοι το χωριό. Το διαλούσαν τ' αποσπάσματα της κατοχής.

ΤΑ πολλά στοιχεία που έχω — ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ, γεγονότα της δικής μου έρευνας — τα γράφω σε κάθε βιβλίο, νέα στοιχεία. Το πρώτο βιβλίο μου με τίτλο «ΙΣΤΟΡΙΚΑ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ» κυκλοφόρησε το 1978 με 450 σελίδες. ΚΑΙ το δεύτερο βιβλίο μου που τυπώθηκε και κυκλοφόρησε στις 15 Ιουλίου 1988 με τίτλο «ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ» με 320 σελίδες. Χωρίς κολακείες και υπονοούμενα ή προκαταλήψεις.

Δεν σώνονται, αλλά για να έχει

ενδιαφέρον τα δημοσιεύω αναδοχικά σε πολλά βιβλία που τυπώνω και εκδίδω. Όπως προσεχώς θα κυκλοφορήσει το τρίτο και κύριο βιβλίο μου που ανοίγει γερά τον φάκελο Κερασόβου με τίτλο «Ευκαιριακοί καιροσκόποι, ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

ΚΑΙ εν συνεχεία αν μας δώσει ο χρόνος, η φύση ευκολία θα εκδοθεί το τέταρτο βιβλίο μου. Πρέπει οπωσδήποτε τα ΓΕΓΟΝΟΤΑ, παλιά και νέα του Κερασόβου, να κυκλοφορήσουν με όλη την αλήθεια στην χώρα των προγόνων μας, για τους απογόνους. Λαογραφικά, ιστορικά, παράδοση, όλα τα σκοτεινά σημεία στη δημοσιότητα χωρίς φόβο και πάθος. Η ΑΛΗΘΕΙΑ άνοιξε και γράφει την αλήθεια.

ΤΟ τέταρτο βιβλίο μου έχει τίτλο «ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ, ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ». Πάντα νέες αποκαλύψεις για νέα και παλιά. Όσοι αγαπούν και δέλουν να προμηθευτούν το βιβλίο «ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ» που δωρίζεται στον αναγνώστη, να επικοινωνήσουν στο τηλέφωνο 23.10.590. Ή ταχυδρομικά: Σμόλικα 6 Καματερό ΑΘΗΝΑ, ή Κεράσοβο Κονίτσης... ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ για οποιονδήποτε η αντιγραφή στοιχείων χωρίς την άδειά μου...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΟΝΤΟΔΗΜΟΣ
Κερασοβίτης
10 Ιουνίου 1989

● ΓΑΜΟΙ

— Ο Θεόδωρος Αρ. Παπανικολάου και η Κλεοπάτρα Δ. Πασιά παντρεύτηκαν την Κυριακή 30 Ιουλίου στο χωριό.

— Ο Γιάννης Χρ. Σελσιώτης και η Δήμητρα Κάντα παντρεύτηκαν την Κυριακή 20 Αυγούστου στο χωριό. Κουμπάρος ο συνεργάτης του περιοδικού μας Δημήτρης Θ. Στρατσιάνης. Νά ζήσουν.

● ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Κώστας Κυρίσης του Αλέξη βάπτισε το κοριτσάκι του στην εκκλησία του χωριού. Νονός ο Ηλίας Βάσιος.

— Στις 15 Αυγούστου το ζευγάρι Ανδρέα και Γιαννούλας Νάκου βάπτισαν το κοριτσάκι τους στο χωριό. Το όνομά του Δήμητρα. Νονά η συνεργάτης του περιοδικού κ. Ανθούλα Γαλάνη.

Να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 28.6.89 πέθανε η Αρετή Σπύρου Γαλάνη στο χωριό.

ΑΤΥΧΗΜΑ

— Η Πηνελόπη Μ. Τζίνα σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στο χωριό.

● Ο ΣΠ. ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Μέσα απ' αυτή τη στήλη θέλω να εκφράσω απ' τα βάθη της ψυχής μου τις ευχαριστίες μου σ' όλους τους χωριανούς μας συγγενείς και φίλους που μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας για το θάνατο της συζύγου μου. Λυπούμαι που είμαι αγράμματος και δεν μπορώ να βρω τις κατάλληλες λέξεις να ευχαριστήσω αυτόν τον κόσμο που μας τίμησαν με την παρουσία τη συμπόνοια και τη συμπαράστασή τους στο μοιρολόι μας. Ήταν κάτι που μας κατασυγκίνησε γιατί αναγνωρίστηκε από όλους ο αγώνας της και η πάλη για τη ζωή σε δύσκολα χρόνια και χαλεπούς καιρούς μέσα στη φτώχεια και τον κατατρεγμό στα κρατητήρια Α2, μόνη της ν' αναθρέψει την οικογένειά της. Ευχαριστώ ολόκληρο το χωριό που ήρθε και μας έσφιξε το χέρι ο καθένας ξεχωριστά.

Ήρθαν όλοι έτσι ακριβώς όπως βλέπει ο άνθρωπος το συνάνθρωπό του με το δικό του μάτι, με το δικό του τρόπο, όπως τον ζει καθημερινά, μέσα στη ζωή με τη δική του κρίση, έτσι όπως διδάσκουν οι δέκα εντολές: «Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν».

Πόσο καλή κι ευτυχισμένη θάταν η ζωή αν οι άνθρωποι έλυναν τις διαφορές τους με τέτοιο πνεύμα αγάπης κι αλληλεγγύης χωρίς ξένες επιρροές. Σας ευχαριστώ θερμά

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ

Ο Γαλάνης Νίκος στη μνήμη της μητέρας του πρόσφερε 5.000 δραχ.

Ο Σκαλωμένος Δημήτριος (Αθανασίου) στη μνήμη των γονέων του και του θείου του Αποστόλη Γελαδάρη πρόσφερε 20.000 δραχ.

Ο Τζίνας Ανδρέας (Δημητρίου) από το Λάκωμα Χαλκιδικής στη μνήμη των γονιών του πρόσφερε 20.000 δραχμές.

Η Μαρία Σκουτέρη Χρονά στη μνήμη του αδελφού της Γιώργου πρόσφερε 160 δολάρια Αμερικής.

Ο Δημήτριος Βαγγέλης Πέτρου

στη μνήμη των γονιών του πρόσφερε 5.000 δραχ.

● ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΗ

Ο Γιαννούλας Ιωάννης από το Κακοπλεύρι 1 κρεβάτι για εξετάσεις στο Ιατρείο του χωριού μας.

Η εταιρεία Τσούμπανος - Βαδάσης πρόσφερε ξυλεία αξίας 50.000 δραχ. για την στέγη του κτιρίου.

Ο Παναγιώτης Κ. Κωνσταντινίδης πρόσφερε τα είδη υγιεινής για τα τρία λουτρά του Ιατρείου.

Τους ευχαριστούμε όλους.

■ (Στο τεύχος αυτό όπως και στο προηγούμενο, λόγω πληθώρας ύλης, δεν δημοσιεύσαμε τα ονόματα των συνδρομητών, όπως συνηθίζαμε. Θα το πράξουμε στο επόμενο).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστώ την πρόεδρο του Συλλόγου μας, το Διοικητικό Συμβούλιο και όλους εκείνους που προσφέρουν το αίμα τους, δια να σώσουν τους συνανθρώπους τους, όπως π.χ. εμένα που χρειάστηκα αυτό το αίμα για να κάνω μια εγχείρηση στομάχου. Είμαι τόσο συγκινημένος που δεν έχω λόγια να τους ευχαριστήσω. Και θα έλεγα σε όλους τους χωριανούς μας ας κάνουν μια προσπάθεια, να πηγαίνουμε στην Τράπεζα Αίματος που με κόπους αποκτήσαμε, να δίνουμε όλοι

μας λίγο αίμα, γιατί του καδένα μας η μοίρα δεν ξέρουμε τι του επιφυλάσσει. Και πάλι ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της ψυχής μου σε όλους εκείνους που μου συμπαρασταθήκανε, εκεί μέσα στο Νοσοκομείο, και ιδιαίτερα την κυρία Ελένη Ζάρα μέχρι τα μετάνυχτα γινόμαστε ενοχλητικοί και μας εξυπηρέτησε με το παραπάνω.

Ευχαριστώ

ΤΖΙΝΑΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 1.— Χύνονται εκεί τα κερασοβίτικα ποτάμια
- 2.— Το μαζεύουμε έτσι οι αλωνιστάδες το σιτάρι (ανάποδα) — Έχουν όλα τα σπίτια
- 3.— Κτητική αντωνυμία (ανάποδα) — Προστατεύω τα λουλούδια από εχθρούς
- 4.— Είναι μερικά κτίσματα — Γράμματα από λέξη «ποτά»
- 5.— Ουράνιο τόξο
- 6.— Ναός χωρίς αρχή και τέλος — Δεν είσαι δίκαιος
- 7.— Επαναλαμβανόμενο είναι αριθμός — Κουραστικός για τους μεγάλους
- 8.— Τίτλος ευγενίας — Τυρί χωρίς σύμφωνα
- 9.— Ο σκύλος της «.....» — Ίδια
- 10.— Πόλη της Ασίας γνωστή στην προσφυγιά

ΚΑΘΕΤΑ

- 1.— Χωριό της Ηπείρου ξακουστό για τις γυναίκες του — Στάσου κι μου ήρθε μια λέμε πολλές φορές
- 2.— Είδος ποντικού
- 3.— Έχει κρύο νερό η περιοχή αυτή του χωριό μας (ανορθόγραφα) — Λουλούδια
- 4.— Μισό ΑΣΤΥ — Μέσα χωρίς φωγήεντα — Μισή ακτή
- 5.— Μισή Ρένα — Αναπνοή
- 6.— Παλιός μας δάσκαλος στο χωριό
- 7.— Τελευταία τσάκνα — Εαν (εγγλέζικα) — Οκέυ
- 8.— Καταστήματα σκυλοτροφών ξενικά — Μάρκα ηλεκτρονικών συσκευών
- 10.— Ανορθόγραφη περιοχή του χωριού μας — Αναφορική αντωνυμία (αρ-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2					■						■
3				■							
4								■			
5					■		■		■		
6	■			■							■
7											
8							■			■	
9				■		■					
10		■									

χαία) — 14ος
11.— Αυτιά — Έλλη (πρώην εκφωνήτρια ΕΡΤ)

11.— ΗΛΙΣ — ΝΙΩ — 11.— ΣΤΑΗ — ΣΤΑΗ
10.— ΡΗΖΑ — ΣΟ — 10.— ΡΗΖΑ — ΣΟ — 10.— ΡΗΖΑ — ΣΟ
9.— ΟΠΙΟ — ΟΡΙΟΝ
8.— ΠΕΤ — ΑΚΟΜΕ
7.— ΑΚΝΑ — Φ — ΟΚ
6.— ΤΖΑΝΑΝΗΣ
5.— ΡΕ — ΑΝΑΞΑ
4.— ΑΣ — ΜΣ — ΑΚ
3.— ΡΩΜΙΟ — ΡΑ
2.— ΑΡΩΡΑΙΟΣ
1.— ΣΟΛΙ — ΙΑΕΑ
Κ α θ ε τ α
10.— ΤΑΞΕΝΑΗ
9.— ΕΣΑ — ΟΜΟΙΑ
8.— ΔΟΥΚΑΣ — ΙΙ
7.— ΙΙ — ΑΝΗΦΟΡΟΣ
5.— ΙΡΙΣ — 6.— ΑΟ ΔΑΙΚΟΣ
4.— ΑΥΟΜΕΝΑ — ΟΑΤ
3.— ΤΟΜ — ΡΑΝΤΙΣ
2.— ΟΡΣ — ΣΚΕΠΗ
1.— ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟ
Ο ρ ι ζ ο υ τ ι α
Η ΑΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ.

Για όσους θέλουν να περάσουν μερικές μέρες ξεκούρασης, ηρεμίας, και να ζήσουν την Κερασοβίτικη φύση και παράδοση από πολύ κοντά, μακριά από τον θόρυβο και το καυσαέριο της πόλης, στο χωριό μας λειτουργεί Ξενώνας «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ», πλήρως εξοπλισμένος.

Για περισσότερες πληροφορίες, απευθυνθείτε στα τηλέφωνα :

Αθηνών 86.24.043

Κοινότητας Αγίας Παρασκευής (0655) 41.210

Σαμαράς Βασίλης (0655) 41.215